

CUGETUL ZILEI

Să trăim mereu cu gândul că va trebui să dăm socoteală. CICERO

In legătură cu așa-zisa „grevă” a unor lucrători ai redacției ziarului nostru precizăm, pentru cititori, următoarele:

— „grevă” nu are nimic, dar absolut nimic cu ceea ce, îndeobște, se numește grevă (a se vedea în acest sens și Legea nr. 15/91, privind soluționarea conflictelor colective de muncă);

— acțiunea „greviștilor” încalcă grosolan deontologia ziaristului (de aici excludem personalul necalificat și administrativ);

— prin ultimatumul dat de „greviști” privind continuarea apariției ziarului (vezi „Tribuna” din 9.VII. a.c.) s-a încercat intimidarea redactorilor care au continuat editarea publicației (Cităm din „Tribuna”: „în cazul în care, de astăzi, ziarul „21 Radical” va mai continua să apară în actuala formă...” etc.) pentru ca aceasta să sucombe — în folosul cui? Ce formă or fi vrut să-i dea?

— cit privește îndepărtarea ziarului nostru de la ideile înscrise pe frontispiciul său vor ști mai bine (au și dovedit acest lucru) cititorii. Echipa care continuă să editeze ziarul și-a asumat toată răspunderea — *apare! LOGIC*, nu?

Redacția

Notă: — Detalii despre „grevă” și greviști — dacă va fi nevoie, la momentul potrivit.

„R”

Un pistolar în Sibiel

Dacă ai avea un pistol, ce ai face cu el? Întrebare la care nu este foarte greu de răspuns. Fiecare din noi am văzut destule filme, în care pistolul era eroul principal. Am avea deci o multime de variante de întrebare la îndemână. Ne-am compara cu cine știe ce erou pozitiv al filmelor care ne-au plăcut. Simțăminte pe care le-am avea, dacă în buzunarul de la piept, sau la cureaua pantalonului, am purta un pistol ar fi cu siguranță contradictorii. Teama, satisfacția, siguranța, puterea etc. s-ar învârti cu repeziciune în mintea noastră și toate acestea pentru faptul că un pistol, pentru mulți din noi, este o mare necunoscută.

Nu același lucru se poate spune despre Stoiță Gheorghe (de 30 de ani, domiciliat în Sibiel, la nr. 18). Omul nostru era obișnuit cu armele, fiind paznic (înarmat) la Banca Română de Dezvoltare din Sibiu.

Noaptea lungi în care somnul îl ocolea, fel de fel de gânduri negre și de probleme care îl atingeau l-au îndemnat la un gest necugetat. Acela de a folosi arma pe care o avea în dotare într-o luptă, cu lumea din jurul lui. Din acel moment Stoiță Gheorghe devine un infractor periculos, pentru care nu mai contează nimic altceva decât realizarea planurilor sale.

Scrie o scrisoare în care își cere scuze pentru că-și părăsește postul și în care amână că se duce la Orlat

pentru a-și împușca soția cu care era în divorț, după care

(urmare în pag. a II-a)

Dan Ioan BOGDAN

Biserica „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril” din Ocna Sibiului, monument cu înfățișare modestă, dar de covârșitoare valoare istorică și arhitectonică.

Foto: Iulian PREDA

Tabăra Internațională Creștină a Societății Misionare și de Caritate „PACEA” din Șelimbăr

În cadrul județului Sibiu funcționează Societatea Misionară și de Caritate „PACEA”, cu sediul în Șelimbăr nr. 422. Pentru cei care încă nu au luat cunoștință despre această prestigioasă instituție, având statut juridic, amintim că „PACEA” este o asociație obștească autonomă, apolitică, având ca scop principal cele ce reies din înțelesul epistolei a lui Pavel către Tesaloniceni 5:23, care spune: „Dumnezeul Păcii să vă sfințească. El însuși pe deplin, și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără vină, la venirea Domnului nostru Isus Hristos”.

Menționăm că în vederea împlinirii acestui scop se desfășoară activități pe multiple planuri: de caritate, spiritual-culturale și materiale. Punctăm câteva din ele: activitatea spirituală urmărește răspîndirea mesajului biblic scriptural, sădirea idealurilor profund umanitare și vindecarea traumelor sufletești pricinuite de orientarea materialist-atei. Președinte al asociației este domnul Berszan Eduard.

Societatea Misionară și de Caritate „PACEA” se adresează atât creștinilor cît și necreștinilor, făcîndu-le cunoscut tezaurul învățăturii creștine și vieții trăite conform cu Marcu 16:15: Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți evanghelia la orice făptură”.

În anul acesta, ea și în anul trecut, a funcționat și o *tabără de studii biblice* cu durată săptămînală, cu participarea a diferite personalități, conferențieri cu o pregătire elevată și de prestigiu din Austria, Elveția, R.F.G., Spania, România, cu diferite teme ziditoare. Menționăm spre exemplificare pe domnii Harald Nikesch din R.F.G., Filippe Dindinger — Spania, Thomas Jettel — Austria, Remus Beleiu — România, Hans Scheib — R.F.G., Alexander Seibel — R.F.G., Ciucur Puiu — România.

Iată doar câteva din tematicile abordate: „Studii pentru familisti”, „Mișcarea carismatică”, „Studii pentru tineret, băieți și fete” (conf. Andreas Ebert, R.F.G.), „Comunicarea Cuvîntului lui Dumnezeu”,

„Întîlnire cu tineretul din R.F.G.” etc.

În tabăra funcționînd în serii de 7 zile, în mirificul peisaj al meleagurilor cisnădioriene, își profilează siluetele corturile ce adăpostesc cîte 80 de participanți, o sală de mese (într-un cort spațios) o sală de studii-cort. Se organizează excursii cu vizitarea diferitelor obiective turistice, istorice, ecologice; se fac evanghelizări de masă, precum și acțiuni de muncă patriotică în interesul dezvoltării bazei materiale a societății și se servesc cursanților, în tabără, meniuri deosebit de gustoase.

Nu putem să încheiem și să trecem cu vederea excelenta organizare administrativ-organizatorică a harnicului colectiv coordonat cu competență de domnul Balla Virgil și colaboratorii săi: Adam Gligor, Erich Nikesch, Adam Victorița, Buculan Ioan, Thellmann Maria, Nica Lucia, Solomon Victorița, Văcariu Elena, Gavril Costel.

Anton Ludovic Zefir (4475)

O AMERICANCĂ LA RÎUL VADULUI ...

... de fapt, la Spitalul-Cămin pentru handicapați mintali și psihomotori. Se numește Sister Mary Rose (primul nume predestinat parcă vocației) și este călugăriță, absolventă a unor cursuri de Cruce Roșie. Văzînd în America imaginile „de groază” ale copiilor din orfelinătele și casele de copii românești, s-a angajat voluntară. A adus cu dînsa și experiența căpătată prin Africa și Indiile Americane, unde a acordat asistență medicală celor ce aveau nevoie.

Pentru ce face la Rîul Vadului nu primește bani. I se asigură doar casa și masa (nu te poți împiedica să remarci că asta cam înseamnă ... a fi creștin). În optica ei așează pe un loc privilegiat bolnavii și handicapații. Consideră esențială afecțiunea ce trebuie îndreptată spre acele ființe umane bătute de soartă. Nu este singura. Dintre străini, mai există acolo patru asistenți din Olanda. Ei locuiesc în Tălmăci și rămîn pe o perioadă de 3 luni, fiind apoi înlocuiți eu o altă echipă. Ei încearcă să fie benefici, mai ales pentru conștiința profesională a personalului românesc, considerînd că și la nivelul acestuia trebuie operate importante modificări de mentalitate.

Spitalul de la Rîul Vadului credem că se află orientat pe un făgaș bun — cu ajutorul celor din străinătate și prin personalul românesc numeros (există o infirmieră la patru pacienți într-o tură). Considerînd că într-o zi există 3 schimburi, proporția devine destul de pertinentă. Există, de asemenea, doctori și asistente. Handicapații cu vîrste între 3 și 75 de ani, majoritatea cu diagnosticul de encefalopatie cronică infantilă sau oligofrenie, beneficiază de tot acest efort îndreptat spre ei. Și asta e bine, deoarece după spusele creștinei Sister Mary Rose „În străinătate, România e prost văzută și din cauza situației precare din orfelinăte și case de copii”.

Lucian FILIP

DIN SUMAR:

- ◆ Cartuș — „Gura lumii”
- ◆ Eminescu pus la coadă!...
- ◆ Rebus — Cu bun simț

În Noul Român, dulce dăruire

Pentru cei care ajung în *Noul Român*, între surprizele plăcute, una este într-adevăr rară și particulară. Din piața centrală, în care se află un monument ridicat în cinstea eroilor comunei căzuți pe cimpurile de luptă ale celor două războaie mondiale, executat de apreciatul pictor din Cîrța, *Wanner*, pornesc mai multe străzi. Pe una dintre ele, care duce la Olt, la cîteva case, întâlnim o poartă maramureșeană. Pătrunși înăuntru simțim într-o gospodărie mare, tipică zonei prin structura pe care o are. Aparține familiei dr. Maria și Gheorghe Telea. Casa a fost ridicată în 1921—25, pe locul celei vechi, de bunicul d-rului Telea, notarul Bologa, un om învățat și respectat de sat („bate toba pînă-n Craiova/ c-a murit domnul Bologa”). Astăzi ea este amenajată, prin osîrdia celor doi proprietari, ca expoziție etnografică. Mai multe mii de piese autentice alcătuiesc o colecție de ceramică din zonă, icoane pe sticlă, icoane pe lemn, țesături, mobilier țărănesc, obiecte și ustensile din industria textilă casnică, obiecte gospodărești și unelte agricole.

La serbarea „Fiii satului” din 28 august 1989 casa a fost vizitată de peste 3 000 de oameni. Mulți dintre ei au scris în albumul de onoare al expoziției cuvinte emoționante despre minunea înfrumusețată în cele cinci camere expoziționale, sură, grajd, pivniță. Aici sînt niște valori culturale inestimabile. Am dori ca aceste opere de artă, create dintr-un adînc sentiment religios să contribuie la înnoirea și sfințirea celor care le admiră” (Treii preoți lutherani — Istvan Imre, Peter Paul și Kurt Reimar).

Au admirat comoara etnografică mitropoliei *Mladin* și *Antonie*, episcopul *Serafim*, personalități de cultură și artă, căci „în casa unor oameni aleși care știu ce să păstreze, ce să adauge și cum să îmbine frumusețea naturii cu îngrijirea omului” (C. Noica) — „Oricine intră — aici se simte — acasă/ sub harul dulce de icoane sfințe/ ... / Aici făptura află de mincare; / iar spiritul se-nalță și do-

mină/ ca de pe-un tron de aer și lumină” (De sfințele Paști, 1986, Ștefan Augustin Doinaș).

La una din răspîntii călătorului întîlnește o superbă troiță din lemn de stejar lucrată de meșteri renumiți. A fost ridicată de *Maria și Gheorghe Telea* ca o „DULCE DĂRUIRE EROILOR NEAMULUI”, cum stă scris pe ea.

Ion UNGUREANU

Troiță din Noul Român ridicată de familia dr. Telea

„Prețurile produselor alimentare sînt variabile”

— convorbire cu dl. ing. ACARU ALEXANDRU, directorul Societății comerciale „SIBIANA” S.A.

— D-le director, vă rugăm să precizați cum s-au stabilit noile prețuri ale produselor lactate și ale brînzeturilor?

— Aceste prețuri sînt variabile, conform economiei de piață. Ele s-au negociat cu reprezentanții „Alcomsib” și I.C.R.A.

— Care au fost criteriile pe baza cărora s-a negociat?

— Criterii pur economice. — Adică?

— Adică în funcție de prețul de cost.

[NOTA — În calculul prețului de cost intră prețul de achiziție al laptelui, deci a materiei prime, dar și cheltuielile de transport, cheltuieli legate de prelucrare, de întreținere și reparații ale utilajelor, creșterea prețurilor energiei electrice și termice, a apei industriale, precum și creșterea prețurilor ambalajelor și materialelor auxiliare: sticlă, metal, plastic.]

— Ați afirmat că: „PREȚURILE PRODUSELOR LACTATE SÎNT VARIABILE”. Ce înseamnă aceasta?

— Adică sînt în funcție de prețul de cost, dar și de sezon.

[NOTA — Vara, cantitatea de lapte este mai mare. Iarna, laptele fiind mai puțin, și prețurile vor fi mai mari.]

— Cît timp vor fi valabile actualele prețuri?

— Pînă la 1 august a.e.

— Și după aceea?

— Prețurile vor fi conforme situației din economia de pe piața internă.

— Totuși, produse lactate, unt și brînzeturi sînt puține în magazinele alimentare.

— Nici noi nu sîntem mulțumiți. A scăzut interesul (res-

pensabililor și vinzătorilor de la magazinele alimentare) de a desface produse lactate.

— De ce oare?

— Pentru că e necesară prea multă manoperă, față de beneficiile realizate; 1 litru de lapte se vinde cu 10 lei, pe cînd un litru de „Cola” sau de alt suc din import se vinde cu cel puțin ... 100 de lei. Se refuză sistematic produsele lactate.

— De către cine?

— De responsabilii magazinelor alimentare.

— Dl. Narcea, directorul comercial al „Alcomsib” afirmă că „smîntina și iaurtul nu vin la necesar”.

— Este inexact. Comanda pe care o dă „Alcomsib” se respectă cu sfințenie.

— Și la smîntină?

— La smîntină s-a crescut livrarea cu 1 000 kg pe zi.

— Untul, totuși, nu se găsește în magazine.

— Cu untul e o altă situație. Noi îl livrăm respectînd repartitia de la Departamentul Comerțului Interior al Ministerului Comerțului și Industriei. Este o strategie de stat. Se creează rezerve pentru ca la iarnă să nu mai întîmpinăm greutățile din iarna trecută.

— Brînzeturile ...

— Situația e aceeași. Se caută crearea unor stocuri asigurătoare. Măsura este rațională. Din păcate, singura, deocamdată. Ca și acasă, în gospodărie, cînd vara și toamna se fac conserve de legume și fructe pentru iarnă ...

(va urma)

a consemnat

Ovidiu TOMULEȚIU

Un pistolar în Sibiel

(Urmare din pag. I)

ar fi urmat o sinucidere ca-n filme. La ora 3,30 în noaptea de 11—12.07.1991, își părăsește postul de pază, nu înainte de a verifica încă o dată pistolul și se strecoară în noapte, cu pași furișai, de lup pus pe omorît.

În parcare de la „Bulevard”, face cîteva ture în jurul taxiurilor staționate și în cele din urmă alege o mașină aparținînd firmei „Rival”, mașină condusă de dl. Craiu Valentin. După ce se așează comod în mașină, își scoate pistolul pe care-l așează în tîmpla șoferului și-l cere să-l ducă în comuna Orlat, pe varianta Poplaca.

Îmi închipui spaima celui care conducea mașina cu țeva pistolului în ureche.

Pe traseu, între Sibiu și Poplaca, Stoică Gh. se gîndește să-l dea pe șofer jos din mașină și să-și continue drumul singur. Îi cere să o prească. În acel moment dinspre Poplaca se apropie un echipaj al Poliției care a ridicat doi infractori din localitatea respectivă. Părint suspecta staționarea mașinii în acel loc, lucrătorii de Poliție îi legitimează pe cei doi.

Dl. Craiu se teme atît de tare de amenințarea celui de lîngă el, încît nu îndrăznește să mărturisească ceea ce i se întîmplă și nici să ceară ajutor.

Cursa în noapte a celor doi continuă. Trec prin Poplaca fără nici un incident. Între Poplaca și Orlat, Rambo-Stoică își pune în aplicare prima parte a planului. Îl dă jos din mașină pe șoferul speriat și mașina furată se pierde în noapte.

De fapt, pistolarul vroia să

Patriotismul local al sibienilor în materie de jazz și-a intrat în drepturi odată cu anul 1974. Aceasta a însemnat a 4-a ediție a festivalului românesc de jazz. Primele trei au fost apanajul Ploieștiului: 1969—1970—1971. Au urmat 2 ani de pauză (1972—1973) după care un club de jazz viguros — clubul sibian — a preluat ștafeta. De obicei „nimic” nu se naște din „nimic”.

Desigur cititorule, te vei întreba: de ce Ploieștiul, și nu Brașovul, Bucureștiul sau Iașul? A existat aici, în „capi-

nul grup organizat, cu statut, membri și conducere proprie. Acest fapt s-a împlinit în seara zilei de 18 martie 1968 la Palatul Culturii din Ploiești și citindu-l pe Comănescu: „întreaga atmosferă avea ceva măreț și impresionant. În acea sală a unei case de cultură de provincie, în prezența noastră și deasupra noastră a tuturor jazzul românesc își afirmă intrarea într-o nouă etapă a dezvoltării sale”.

În toamna lui '68 același autor ne spune cum a participat alături de Puiu Mancaș

SIBIU-Capitala Jazzului Românesc Și a fost... Ploieștiul (III)

tala petrolului” o predilecție specială pentru jazz? Greu de spus! Au existat în schimb doi oameni „bolnavi”, bolnavi de boala progresului muzicii românești sau altfel spus doi oameni care au sfințit locul: prof. Alexandru Comănescu și prof. Puiu Mancaș.

La Palatul Culturii (director, Stan Bucur) au înființat și au condus după a noastră știință primul club de jazz din țară. Sursa de informație o reprezintă articolul din revista „Transilvania” (Sibiu) — nr. 12/1976. În trecut fie spus revista a fost prima publicație serioasă în materie de jazz între anii 1976—1980.

Aflăm din articolul „Vă prezentăm clubul de jazz Ploiești” de prelegerile ținute la conservatorul din București de muzicologul George Bălan (1964—1965) și de audițiile de la Casa de Cultură „Grigore Preoteasa” datorate lui Mihai Berindei și Lulu Tanoviceanu. Aceste manifestări regulate nu ajunseseră însă la forma de club, în sensul u-

și biologul Șerban Ionescu la inaugurarea clubului de jazz din Timișoara. În euforia unei serii reușite, aici pe Begea s-a născut spontan ideea primului festival românesc și astfel anul următor 1969 — a devenit una din orele aștrale ale jazzului românesc consfințind prima ediție din șirul celor 21 existente pînă în prezent. Au cîntat printre alții: frații Popovici (Iași), Zoltan Boros și Ioan Tripa (Oradea), Tuby Holz, Paul Weiner, Eugen Gondi (Timișoara) pe lîngă bucureștenii deja cunoscuți: Dan Mindrilă, Johnny Răducanu, Marius Popp, Ștefan Berindei, Aura Urziceanu și big-bandul Radio condus de Sile Dinicu.

A fost o reușită, un început fecund ... ca în „Florarul” lui Blaga. Un început care mai apoi în curgerea sa de 21 de ani a polarizat idealuri, a descătușat energii și a dat muzicii românești o nouă dimensiune acordată sonorității contemporane.

Nicolae IONESCU

ajungă în Gura Riului, unde se afla soția sa. Între timp a început să se lumineze de ziua și planul care i se părea atît de simplu s-a dovedit greu de pus în aplicare. La lumina zilei nu mai avea atît de mult curaj și ideea de a-și împușca soția nu i se mai părea atît de genială.

Dl. Craiu Valentin reușește să ajungă la Poliție, unde anunță ceea ce a pătît. A fost trimis urgent un echipaj cu ofițeri și subofițeri, pentru a-l prinde pe Stoică Gheorghe. A fost depistat rapid de cei tri-

miși în urmărire. Văzîndu-se descoperit, Stoică a încercat să dispară. Mașina i-a fost blocată, urmărirea continuînd pe jos. Nu s-a supus somațiilor Poliției și s-a tras în aer un foc de avertisment. Fuga prin sat și urmărirea au fost demne de un film cu „răi” și „buni”. În cele din urmă a fost imobilizat și transportat la sediul Poliției din Sibiu, unde își așteaptă pedeapsa.

De! Capul face, capul trage! Dacă ați avea un pistol, ce ați face cu el?

„Gura lumii”

„Apăi gura lumii n-o astupi nici cu Oceanul Pacific.” Așa este, am avut zilele trecute surpriza să-mi întîlnesc un cunoscut, despre care am auzit că s-a prăpădit într-un groaznic accident de mașină. Văzîndu-mă atît de mirat a început să ridă și mi-a spus că i s-a mai întîmplat. I-am spus ceea ce știam și a continuat să ridă povestindu-mi „cum devine cestiunea”.

„Săptămîna trecută m-am accidentat ușor. Mi-am prins un deget în ușa de la mașină zdrobindu-mi unghia. A curs ceva sînge. Soacră-mea a povestit vecinilor. Pe strada cealaltă se vorbea deja că mi-am pierdut brațul, la marginea cartierului, cunoscuții au aflat că sînt în reanimare cu picioarele amputate, colegii de serviciu au aflat că am avut un groaznic accident de mașină din care nu se știe exact dacă mai scap.

Ultima variantă era că am fost făcut terci de un TIR străin...”

Am rămas nemișcat, neștiind ce să spun după ce i-am privit degetul cu unghia înnegrită.

Îl priveam cum se îndepărtează surîzînd.

E drept, „gura lumii” nu o astupi nici cu Oceanul Pacific.”

Dan Ioan BOGDAN

Eminescu pus la coadă!...

Cultul mai tuturor națiunilor pentru oamenii lor mari se pare că pe noi, românii, ne sperie — și din ce în ce mai mult! Germanii știu foarte bine cine este Goethe și vor să știe toată lumea. Ei nu le este rușine să consemneze pe o placă de marmură locul unde poetul și filozoful a dormit o noapte, sau unde a servit o cină. Și, tot voind ei să știe totul despre Goethe toată lumea, au înființat un Institut „Goethe”, unde să fie studiată opera marelui om și care să întrețină relații culturale-literare cu străinii — în numele celui ce reprezintă esența și geniul spiritului german. Un cult similar îl au italienii pentru Dante și englezii pentru Shakespeare. Și acest cult vor să-l aibă pentru marii oameni toate națiunile lumii... Și — firește! — reușesc ce intenționează!

Cu Eminescu al tuturor românilor lucrurile stau cu totul altfel. Multă vreme — lu-

crul e foarte cunoscut — poetul-cismar ocupa în manualele noastre de limbă și literatură națională un spațiu mult mai extins decât Eminescu — Neculuță era „omul momentului”; Eminescu putea să mai aștepte, pentru el, încă „nu a sosit momentul”. Mai rău: Eminescu a făcut greșeli ideologice și politice — și a căzut și pe panta șovinismului — ceea ce nu a fost cazul cu un poet care s-a străduit să-și însușească ideologia clasei muncitoare...

Și așa fiind înțelese lucrurile de dirigitorii esoterici ai culturii și literaturii române, Eminescu a fost așezat să stea cuminte la coadă, până-i va veni și lui „momentul”.

Și, iată, tot așteptăm, dar momentul lui Eminescu nu mai vine, odată, pentru totdeauna!

În ciuda acestei neînțelegeri a „necesităților momentului”, se ivesc încăpăținați care vor să impună un moment

Eminescu continuu în cultura și literatura română. Perpetuându-se a orbit pe manuscrisele eminesciene, pentru ca să poată inaugura și menține citiva ani seria de Opere, din care vol. IX nu l-am văzut în librăriile noastre, ci doar l-am întrezărit, pe ecranul televizorului, la Chișinău. Pentru cei din România, vezi Doamne!, nu a sosit încă momentul...

Începuseră cîndva să se editeze, cu pauzele „necesității”, niște Caiete Eminescu la Editura Univers. După numai câteva numere, colecția a încetat. Eminescu a fost pus, din nou, să mai stea puțin la coadă!

Un scriitor, Mircea Radu Iacoban, ajuns în fruntea Editurii Junimea din Iași, s-a gândit că instituția aceasta trebuie să se justifice în capitala Moldovei și fiindcă acolo a trăit și creat Eminescu. Așa, a solicitat pe un intelectual cu spirit suplu, actualul prof. univ. dr. Mihai Drăgan, să preia sarcinile coordonării unei Colecții „Eminesciana”, unde opera marelui poet să fie studiată din unghiuri multiple de vedere. El însuși un eminescolog eminent, Mihai Drăgan a lucrat cum nu se putea mai bine. A început cu începutul și, an de an, a lărgit sfera colecției. I-a valorificat pe cei mai buni eminescologi clasici ai noștri: Tudor Vianu și Perpessicius, Mihail Dragomirescu și Pompiliu Constantinescu, Iorga și Ibrăileanu, Călinescu, Vladimir Streinu ș.a. În colecție au fost cuprinse și contribuții mai mărunte (Gala Galaction), sau încercări epice romanțate (E. Lovinescu). Un spațiu tot mai extins a fost acordat studiilor comparatiste: relațiilor operei eminesciene cu literatura greco-latină, cu India, cu literatura engleză; apoi: Eminescu în limba rusă, inclusiv în exegeza sovietică; receptarea în critica germană și italiană, etc. Excelentă ideea coordonatorului de a acorda numere întregi unor debuturi editoriale, sau de a se angaja

el însuși în investigarea operei eminesciene, în două volume de Interpretări, care, continuate, ar fi dus, sigur, la o bună sinteză.

Cu timpul, „Eminesciana” a devenit o colecție foarte căutată și apreciată. Cititorii s-au obișnuit cu ținuta ei și chiar cu coperta și, astfel, cărțile nu ajungeau (ceea ce Balzac numea „privighetori”) — volume condamnate să rupe rafturile librăriilor.

Noi înșine am propus o carte întreagă despre Glosă și am fost întâmpinați cu interes. Dorind să încheiem munca la această carte, ne-am interesat telefonic de soarta colecției. Am rămas consternați: colecția e în derivă?... Se poate, după ce am așteptat mai bine de un an ea să apară în librării volumul lui Vladimir Streinu?... De fapt, surpriza nu a venit ex abrupto. În librării, fuseserăm întâmpinați anul trecut de o altă: obișnuți cu coperta colecției, am dat peste un volum semănând cu „blana” de biblică și amenințând să devină, prin folosire, similară celei de curcă plouată... — și încă la un preț prohibit!

Se poate ca Editura Junimea să-și frustreze cititorii fideli de o colecție care le-a intrat în reflex de multă vreme? După „ritmul” lent impus colecției — intenționat? — de câțiva ani, se poate! Dar care vor fi fiind rațiunile editurii?

După noi, care am folosit această colecție și la seminar cu studenții și în munca la liceu, considerăm că „Eminesciana” ar fi trebuit să devină o bibliotecă, foarte bogată, încât să se afle, ca Biblia, în casa oricărui român.

Sau, nu cumva Editura Junimea face front comun cu acele forțe care au determinat deja sistarea altor reviste cu renume ale noastre? Ce spun istoricii literari? Dar Ministerul Culturii?... G. NISTOR

Cifre fatidice (II)

De la 13 în sus, particularități mistice oferă numărul 30, fiindcă Isus a fost vîndut pe 30 de arginți.

Numărul 40 este legat, de asemenea, de oarecare simbol mistic, mai ales în religia ebraică: Moise stă 40 de zile pe muntele Sinai, profetul Ilie 40 de zile în pustiu, evreii rătăcesc 40 de ani înainte de a intra în țara promisă.

De asemenea, Noul Testament vorbește de cele 40 de zile de post ale lui Isus în deșert; predică 40 de luni; rămîne 40 de ore în mormînt. În fine, numărul 60 era venerat de egipteni.

Asociații curioase între anumite numere și fapte petrecute se pot multiplica la infinit.

Înainte de a încheia vom mai cita câteva exemple.

Viața lui Ludovic XIV oferă un bogat material celor ce sînt înclinați a crede în fatalitatea unui număr. Declarat major la 14 ani, urcă pe tronul Franței în ziua de 14 mai și îl vede murind pe predecesorul său, Ludovic XIII, în 1643 (1+6+4+3=14).

Turenne îi scapă viața lui Blincau în 1652 (1+6+5+2=14), semnează tratatul de la Douvres cu Anglia în 1670 (1+6+7+0=14) și moare în 1715 (1+7+1+5=14) în etate de 77 ani (7+7=14). Etc. Felix LEO

Noapte la Sibiu

din nemărginiri,

Muntele

culege

fugi stelare

în prăpăstiile

orgii.

Alexandru LELUȚIU

Gînduri la o expoziție de pictură

Sînt un admirator al lui Salvador Dali și subscriu dictonului său care spune că pictorul nu este decît pictor (nu este un orator!).

Felicit expoziția Terezei Mureșan Coatu pentru o idee, o primă atitudine a sa în fața picturii. O atitudine serios asumată!

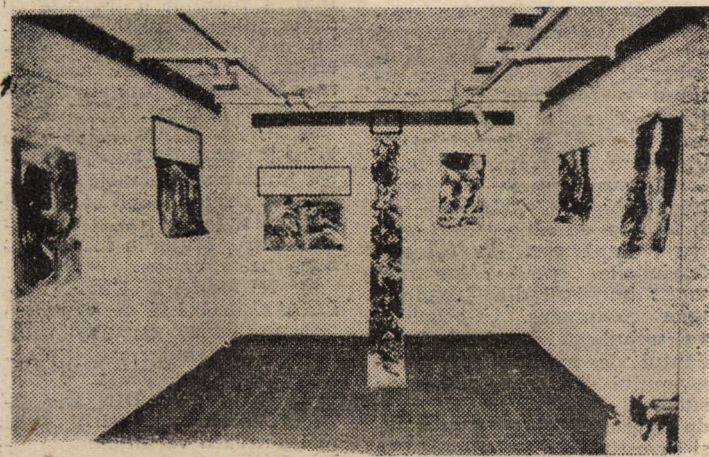
Apropo de ideea sa de a expune picturile cu un șasiu pus deasupra tabloului, gîndul meu — iar supraréalist — a zburat spre ochii lui Oedip în momentul aflării identității sale.

Sînt ochii celui care, paradoxal, prin orbirea pe care și-a provocat-o l-au ajutat să-și vadă existența trecută și viitoare. Prin orbire a văzut!

Este, cred, o idee ce vizează momentul pe care-l traversează colega noastră și expozanta de azi.

Îi doresc să-și continue drumul în pictură, fără „o privire peste umăr” ei direct, asumat și jactant.

Aurelian DINULESCU

Premiere cinematografice

Pentru săptămîna viitoare, cinematograful „Pacea” anunță premiera filmului francez „Măscăriciul” („Le guignolo”) cu JEAN-PAUL BELMONDO. Producție 1980, în regia lui Georges Lautner (care a realizat filmele „A fost odată un polițist” și „Alibi pentru un prieten”), în „Măscăriciul” mai joacă alți doi cunoscuți actori francezi, Michel Galabru și Georges Géret.

Un escroc specializat în furtul de bijuterii, abia ieșit din închisoare, se trezește în posesia unui microfilm compromițător, „vinat” atît de mafioți cît și de oamenii unui magnat arab al petrolului. Dar, poate mai mult decît țesătura de încurcături comico-

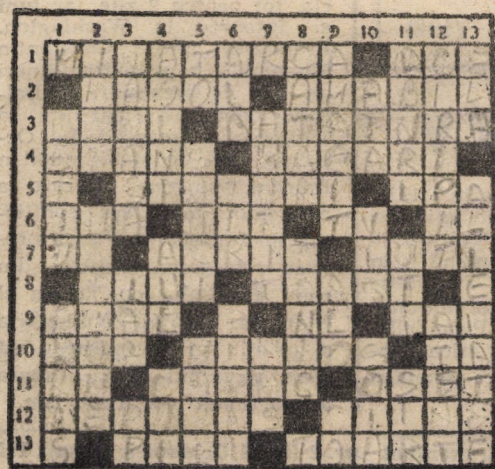
polițiste, filmul se susține pe șarmul și calitățile atletice și de cascador al acestui „monstru sacru” numit JEAN-PAUL BELMONDO.

La cinematograful „Arta” vom putea viziona filmul cehoslovac „CHINURILE IMAGINAȚIEI”, realizat în 1989 de Vladimir Drha, cu: Jiri Pomeje, Dasha Blahova, Tatjana Medvecha. Viața de zi cu zi fiind prea searbădă, trecînd din iubire în iubire, un inginer, „tînăr și fericit”, ajunge să confunde realitatea cu imaginea ei. Un film cu tente erotice, ce se recomandă ca medicament, pentru o evadare (temporară) a spectatorului din malaxorul „economiei de bilci”. (Cinefil)

Cu bun simț

ORIZONTAL

1) Urechea babei — Trag cu urechea (Au urechi dar nu aud). 2) Pește fiert în apă sărată — Are nas și e simțit. 3) Ochiul dracului (pl.) — Îngroșare a pielii. 4) Nu răsuflă — Au urechi mari. 5) Auz, văz, miros, pipăit și chinestezie — La pipăit! 6) Diminutiv feminin — Vuit — Micul ecran — Văzute la film! 7) Văzut în față! — A primit gust acru — Miros tare și neplăcut (pl.). 8) A-i vijii urechile — Spus cu paharul în mînă. 9) Monedă iraniană — Nivel mar-

ginal! — Prima lună scurtă! 10) Unul din simțuri — Trădează supărarea — Auzită la sfîrșit! 11) Carne! — Astupă unele guri — Ciulin. 12) Urechilă — Animale cu mirosul foarte dezvoltat. 13) Cu rol de percepție tactică — Urechii insensibile.

VERTICAL

1) De obicei miroase a băutură — Ochiul pădurii. 2) Venit de mai de mult — Limbă. 3) Nas (fem.) — Ochi de apă — Vitamină. 4) Măgari — Sat de cazaci — Bătut în cap. 5) Teo! — A se zbate — Unul dintre degete. 6) Culoare... pură — Sportul ochilor ageri — Verbul simțului tactil. 7) I-a pierit graiul — Organul mirosului. 8) Inflamație a mucoasei nazale — Întăritor. 9) Dus de nas — Vorbulă la ureche — Cap de copil! 10) Intră prin o ureche și iese prin alta — Activitate psihică cu ochii închiși — Leguminoasă pentru boabe. 11) Apă gazoasă — Scoase din cutie! — Un rînd dintre degete. 12) Păsări pe limba lor... — Numai ochi și urechi. 13) Mijloc revelator! — Starea celor într-o ureche.

Dictionar: IPA, OSET, IRAT, UPI.

George MARINA

Dezlegarea careului DE LA OM LA OM:

NABAB — CALIG — IMITATORI — E — MAMOS — MOBIL — E — AM — TINERI — NAN — SIC — ROB — IP — VECIN — ZA — TAICA — URIT — S — TR — LUME — A — COLABORATOR — OMENOS — ROTI — ROTAR — MARI.

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație de servici pe numele Stroia Anton, eliberată de „Flaro” Sibiu. O declar nula. (4457)

● Pierdut legitimație de servici pe numele Sătö Gheorghe, eliberată de S.A. „Vitrometan” Mediaș. O declar nula. (4474)

VÎNZĂRI

● Vind BMW 520, BMW 518, stare tehnică foarte bună, preț convenabil și televizor color aproape nou. Tel. 2 29 70. (4473)

● Vind geamantan capacitate mare, agendă telefonică electronică plus calculator (pentru oameni de afaceri), derulator video, video-casete JVC înregistrate Hi-Fi, televizor color deosebit. Tel. 4 57 43. (4472)

DIVERSE

● Dorese să iau lecții de limba italiană, curs intensiv. Tel. 4 87 50 după orele 18.00. (4476)

● Biroul de CONSULTING în agricultură, cu sediul pe str. Tribunei nr. 1, vă oferă o gamă largă de servicii privind orice probleme din agricultură. Program: Luni și Miercuri orele 17—20; Joi orele 9—12. (4456)

● Transport persoane în Germania. Tel. 924/3 11 57. (4442)

● Firma „Hellenia” organizează excursii la Istanbul în fiecare joi în colaborare cu firma Ortadogu. Preț 4 000 lei. Informații tel. 90/21 11 73 între orele 18—23. (4471)

● Firma „STYX” vă oferă șansa câștigării sumei de 20 000 lei, investind doar 1 200 lei. Jucați cu încredere la „STYX” Sibiu cart. Strand, str. Vasile Cârlova 7, zilnic orele 15—19, simbătă — duminică închis. (4430)

ANIVERSĂRI

● Cu ocazia zilei onomastice și aniversării a 60 de ani de la căsătorie, dorim un călduros „La mulți ani” bunului nostru, COMĂNIGI IELIE.

Copiii, nepoții și strănepoții

Firma „AROR”

vinde esență COLA înlocuitor zahăr — RFG
calitate superioară. Telefon 4 03 03. (194)

REGIA AUTONOMĂ DE TRANSPORT URBAN

roagă conducerea tuturor întreprinderilor de a înainta tabele cu salariații care doresc abonamente lunare în anul 1991 pe mijloacele de transport ale TURSIB. = R.A. și traseele solicitate (inclusiv curse de convenție).

Depunerea tabelelor se face pînă la data de 20 ale fiecărei luni (pentru luna august, pînă la 26 iulie 1991).

După înaintarea tabelelor și achitarea sumelor corespunzătoare, se vor elibera, în termen de 4 zile abonamentele solicitate.

Persoanele care nu sînt angajate, pot ridica abonamente de la agențiile noastre din Calea Dumbrăvii nr. 135, str. N. Bălcescu nr. 40, precum și de la chioșcurile noastre de vânzare a abonamentelor. — 193 —

SOCIETATEA COMERCIALA „HAPOMEX” S. A. SLIMNIC

Anunță

scoaterea la licitație publică a unei mașini RABA 16 to. Preț informativ 200.000 lei.

Data licitației 26.07.1991.

Informații suplimentare la telefon 1 24 49. Mașina poate fi văzută zilnic între orele 7—15, în curtea sectorului mecanic. (192)

PROGRAMUL TV

LUNI 22 IULIE 1991

14.00 Actualități. 14.10 Calendarul zilei. 14.20 Worldnet. 15.20 Avanspremiera săptămânii. 15.40 Copiii noștri — viitori muzicieni. 16.00 Casa noastră. 16.30 Muzica pentru toți. 17.00 Știri. 17.05 Emisiunea în limba maghiară. 18.35

Drumuri în memorie. 19.00 Tezaur. 19.30 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.50 Revoluția română în direct. 21.50 Teatru Tv.: Case personaje în căutarea unui autor de Luigi Pirandello. 23.40 Actualități. Cronica Parlamentului. 0.10 Recomandări din program.

Societatea Filosofică a Neamului Românesc

În data de 24 iunie 1991 a avut loc, în Aula Institutului Teologic al Universității „Andrei Șaguna” din Sibiu, ședința de constituire a Societății Filosofice a Neamului Românesc.

TRADIȚIA SOCIETĂȚII

În anul 1795 ia ființă în Sibiu „Societatea Filosofoască a Neamului Românesc în Mare Principatu al Ardealului”, a scriitorului Vasile Aron și prof. dr. Ioan Molnar-Piurariu, secretarul episcopal Budai Aron, scriitorul Vasile Aron, și prof. Radu Tempea. Cel mai de seamă colaborator al acestei societăți a fost poetul Ienăchiță Văcărescu din Țara Românească. În anul 1851 Avram Iancu, Axente Sever, Simion Balint și Aron Florian depun 2 500 de florini la o Casă de economii din Sibiu pentru fondarea unei societăți apărătoare a spiritualității și culturii române. Cel care va concepe structura ideală a

Societății Filosofice a Neamului Românesc va fi însă episcopul Andrei, Baron de Șaguna, care o va gândi sub forma unei Universități de cercetări teologice, filosofice, matematice, fizice, literare, toate aceste activități fiind subsumate organice tradiției creștine ortodoxe românești. În 6 sept. 1861 guvernul imperial al Habsburgilor a aprobat Statutul unei societăți literare, cu condiția ca această societate să se abțină de la activități religioase și politice. Astfel ia naștere la Sibiu Asociațiunea Transilvană pentru Literatură și Cultura Poporului Român (ASTRA), avînd ca membri fondatori pe Andrei de Șaguna, George Barițiu, I. Pușcariu, T. Cipariu și alții.

În anul 1864 are loc restaurarea Mitropoliei ortodoxe române a Transilvaniei, care fusese desființată în anul 1701 de către Habsburgi și înlocuită cu una din formele de biserică-hibrid inventate în timpul Contrareformei, ca primă etapă în planul catolicizării Ardealului.

Andrei Șaguna devine Mitropolitul Transilvaniei. Cărturarii ASTREI se vor îndepărta însă de idealurile Mitropolitului Andrei, fiind atrași treptat de raționalismul speculativ al iluminismului francez.

Dețasarea intelectualilor ASTREI de gîndirea originară pe care a fost întemeiată Asociațiunea determină astăzi reînființarea Societății Filosofice a Neamului Românesc, într-o

formă care să respecte gîndirea și idealurile Mitropolitului Andrei.

PROGRAMUL SOCIETĂȚII

Societatea Filosofică a Neamului Românesc are următorul program general:

1. Continuarea tradițiilor Societății andreene; SFNR are ca mentor spiritual pe Mitropolitul Andrei de Șaguna și ca ocrotitori pe Sf. Arhangheli Mihail și Gavril.

2. Realizarea unei atmosfere de spiritualitate autentică între studenții laici și teologi din cadrul facultăților Universității „Andrei Șaguna” din Sibiu.

3. Aducerea tinerilor în posesia instrumentarului filosofic ce face structura și temeiul gîndirii.

4. Realizarea personalității tinerilor în cadrul gîndirii tradiționale andreene, cunoscînd totodată sistemele de gîndire ale metafizicilor occidentali. Cunoașterea sistemelor de gîndire ce fac obiectul metafizicii va fi însoțită de cunoașterea cadrului istoric de referință în care au fost create aceste sisteme.

5. Realizarea procesului interior al conștiinței transcendente: cunoașterea dogmelor Ortodoxiei nu numai ca adevăruri revelate, ci și ca forme vii ale unui proces organic de creștere și acumulare intelectuală, de rezolvare a unor dileme ale rațiunii în condiții istorice date.

Mihai MARINICĂ

Călin SĂMĂRGHITAN

Starea vremii

Mîine vremea va fi instabilă și se va răci ușor, cerul va fi temporar acoperit, vor cădea averse locale de ploaie însoțite de descărcări electrice. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 14—17 grade, iar cele maxime între 24—27 grade.

Meteorolog de serviciu,
POPESCU IULIAN

VIZITA LUI BUSH ÎN GRECIA

● Atena — 18.07. — Președintele american George Bush a sosit joi într-o vizită de 2 zile în Grecia, prima a unui președinte american, din '59 încoace. Adresîndu-se parlamentului elen, Bush și-a reactualizat o promisiune: „SUA va ajuta Grecia să-și rezolve disputa din Cipru, înainte de sfîrșitul anului”. Disputa la care se referă președintele american era aceea privind ocuparea nordului insulei Cipru, de către Turcia în '74. Ambasada americană din Atena, precum și cea din Ankara, și-a avertizat concetățenii de pericolul unor atacuri extremiste pe timpul vizitei lui Bush din partea unor organizații teroriste din Grecia (grupul „17 Noiembrie”) și Turcia. Astăzi Bush sosește în Turcia, tot pentru 2 zile, iar luni se întoarce la Washington. Premierul grec, Constantin Mitsotakis, a prezentat vineri un plan de dezarmare în Balcani, pentru a contribui la schimbarea imaginii în Occident, față de stabilitatea în Balcani, imagine la care a contribuit mai ales conflictul din Iugoslavia. Planul prevede retragerea trupelor din zona granițelor cu Turcia și Bulgaria. În timp ce Bulgaria a primit cu optimism acest plan, guvernul de la Ankara a reacționat cu scepticism.

GORBY SUB SPECTRUL „CENUȘĂRESEI”

● Londra — Președintele Gorbaciov a exploatat la maximum calitățile sale în diplomatie, întîlnindu-se în capitala britanică cu liderii celor mai puternice state de pe mapamond. Gorbaciov n-a folosit niciodată două cuvinte cînd a putut folosi patru. Joi dimineată s-a întîlnit cu premierul italian Andreotti și cu premierul canadian Mulroney. Întrevederea cu ultimul a fost cea mai fructuoasă: Canada și-a deblocat creditele (130 milioane dolari) înghețate în semn de protest după evenimentele din republicile baltice. Creditele vor fi folosite de către URSS pentru cumpărarea de cereale. Sovieticii speră chiar mai mult: importul din Canada a unor computere. Gorbaciov va trebui să convingă Occidentul de credibilitatea programului său de reforme, iar succesul reformelor depinde de succesul întreprinderilor și investițiilor particulare. „La repartizarea fondului de 1 miliard de dolari pentru țările est-europene (la care Germania a contribuit cu 40% din sumă) s-a creat o oarecare tensiune în grupul celor 24 de state industrializate”, scrie „Financial Times” din Londra (18.07.). În URSS indicele prețurilor a crescut în acest an cu 40%, iar importurile au fost reduse la jumătate, din lipsă de valută. În după-amiaza zilei de joi, Gorbaciov s-a întîlnit cu premierul englez Major, desemnat de „G-7” să viziteze Moscova, în acest an. Seara, Mihail și Raisa Gorbaciov au fost primiți de regina Marii Britanii, după care programul zilei s-a încheiat cu vizionarea operei „Cenușăreasa”. La sfîrșitul acestei luni Gorby mai are o speranță de reușită (precum „Cenușăreasa” frați-

lor Grimm), la întîlnirea de la Moscova, cu Bush, cînd ar putea primi un cadou deosebit: clauza națiunii celei mai favorizate, pentru Uniunea Sovietică.

FLASH

● CUNOSCUTUL VÎNĂTOR DE NAZIȘTI, Wiesenthal, a înmănat o listă de 40 de criminali naziști, guvernului din Noua Zeelandă, precizînd că ei trăiesc nedecorați în această țară, unde și-au găsit adăpost.

● PAPA IOAN PAUL AL DOILEA și-a dat acordul pentru mutarea minăstirii Carmelitelor, de pe locul actual al unui fost lagăr nazist de exterminare. Mutarea se va produce peste un an.

● NUMARUL CREȘTINILOR CATOLICI a ajuns la 906 milioane, cu 21% mai mulți decît anul trecut (Informația „France Presse”).

● RĂZBOIUL DIN CROAȚIA i-a oprit pe sîrbi să-și mai petreacă vacanțele pe malul Adriaticii. Deși planul de pace al Comunității Europene este în vigoare, ciocnirile între sîrbi și croați continuă cu intermitențe. Joi la o bază navală croată din portul Split, a explodat o bombă care a rănit 9 persoane.

● OFENSIVA DIPLOMATICĂ IUGOSLAVĂ: Budimir Lončear (min. de externe iugoslav) s-a întîlnit la Paris cu omologul său francez, iar la Bonn, Kohl (cancelarul Germaniei) s-a întîlnit timp de o oră și jumătate cu Franjo Tuđman (președintele Croației).

● PLAGIATUL unui ziarist japonez, care a publicat articole pe teme medicale, apărute în urmă cu 17 ani, a dus la demisia directorului unei mari agenții de presă din Tokio.